

20 Φεβρουαρίου 2011
www.geostrategy.gr

Κεμάλ Ατατούρκ και Ταγίπ Ερντογάν: «Misak-i Milli», Ο Εθνικός Όρκος των Τούρκων

Του Χρήστου Μηνάγια

Στις 23-11-2010 η Γενική Γραμματεία του τουρκικού Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας (Σ.Ε.Α.) ανακοίνωσε ότι από 7 έως 10-12-2010 θα πραγματοποιηθεί η εθνική άσκηση διαχείρισης κρίσεων με την ονομασία «Güven(Εμπιστοσύνη)-2010». Η άσκηση αυτή διεξάγεται από το 1996 κάθε 2 χρόνια με τη συμμετοχή 15 υπουργείων και 28 δημοσίων φορέων.

Κατά την αρχική ενημέρωση της άσκησης ο Γενικός Γραμματέας του Σ.Ε.Α. πρέσβης Serdar Kılıç ανέφερε ότι μετά το πέρας του Ψυχρού Πολέμου η έννοια της συμβατικής ολοκληρωτικής στρατιωτικής απειλής, σε μεγάλο βαθμό, τέθηκε στο περιθώριο και αντικαταστάθηκε από κινδύνους και ασύμμετρες απειλές όπως, η τρομοκρατία, οι εθνικές συγκρούσεις, η παράνομη εξάπλωση των όπλων μαζικής καταστροφής, ο κυβερνοπόλεμος, η λαθρομετανάστευση, οι μεταδοτικές ασθένειες και οι φυσικές καταστροφές με ιδιαίτερη έμφαση στους σεισμούς. Κρίνεται σκόπιμο να τονισθεί ότι σχετικά με τους σεισμούς, όλα τα τουρκικά ΜΜΕ, στις 31-1-2011, έκαναν εκτενή αναφορά στην πρόβλεψη του Αζέρου επιστήμονα Elçin Halilov για εκδήλωση σεισμού 6,5 ρίχτερ είτε στην Κωνσταντινούπολη είτε στη Σμύρνη, την περίοδο 2011-2015 και με μεγαλύτερη πιθανότητα τα έτη 2013 και 2014. Επίσης, ο εν λόγω επιστήμονας ενημέρωσε σχετικά την τουρκική πρωθυπουργία και συζητείται η δημιουργία σταθμών συλλογής δεδομένων σε 5 διαφορετικές περιοχές της Τουρκίας.

Στη συνέχεια ο διευθυντής του τμήματος Διαχείρισης Κρίσεων και Ασκήσεων του Σ.Ε.Α. πλοίαρχος Nuri Demir παρουσίασε τους αντικειμενικούς σκοπούς της ασκήσεως οι οποίοι αφορούν:

- Στον καθορισμό των εθνικών αρχών διαχείρισης μιας κρίσεως που προέρχεται από εξωτερικές απειλές και εξάπλωση βίαιων συγκρούσεων.

- Στον έλεγχο των πολιτικών, στρατιωτικών, οικονομικών, διοικητικών και λοιπών μέτρων που απαιτούνται για την εφαρμογή των προαναφερθεισών αρχών.
- Στον έλεγχο του εθνικού συστήματος συναγερμού, του συστήματος επιστράτευσης και των σχεδίων κρίσεως-πολέμου.
- Στην εκπαίδευση σε θέματα πολιτικο-στρατιωτικής συνεργασίας.
- Στην αντιμετώπιση απειλών κυβερνοπολέμου, εσωτερικών αναταραχών και επιθέσεων από χημικά και βιολογικά όπλα.
- Στον έλεγχο των μέτρων ασφαλείας των κέντρων παραγωγής ενέργειας και των αγωγών φυσικού αερίου και πετρελαίου.

Στο σχεδιασμό της ασκήσεως «Güven-2010» συμμετείχαν εκπρόσωποι ορισμένων υπουργείων, μεταξύ των οποίων και του υπουργείου Εξωτερικών, της Γενικής Γραμματείας του Σ.Ε.Α., του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων και της Μ.Ι.Τ. Επίσης, για τη διεξαγωγή της ασκήσεως συγκροτήθηκαν 36 Κέντρα Χειρισμού Κρίσεων, συμπεριλαμβανομένου και του Κέντρου Χειρισμού Κρίσεων της πρωθυπουργίας, το οποίο φέρει την ονομασία «Misak-ı Milli (Εθνικός Όρκος)».

Η ονομασία αυτή είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτική ως προς τις επεκτατικές βλέψεις της Άγκυρας έναντι των γειτονικών της χωρών (σ.σ. το Misak-ı Milli αφορά στο έγγραφο πολεμικής προπαρασκευής που εγκρίθηκε στις 28-1-1920), δεδομένου ότι αφενός χρησιμοποιείται στις εγκαταστάσεις ενός κρίσιμου δημόσιου φορέα, όπως είναι το Κέντρο Διαχείρισης Κρίσεων της πρωθυπουργίας, αφετέρου έχει προφανή συμβολική σημασία.

Το τι σημαίνει στην ουσία το «Misak-ı Milli» το προσδιορίζει ο Τούρκος καθηγητής της Ιστορίας Nuri Köstüklü (σ.σ. είναι μέλος της Ανώτατης Επιτροπής Πολιτισμού, Γλώσσας και Ιστορίας του Ατατούρκ στην Πρωθυπουργία) σε μια ιδιαίτερα αποκαλυπτική μελέτη του με τίτλο: *Ο «Misak-ı Milli» και οι Εθνικοί Στόχοι του Ατατούρκ Σχετικά την Εξωτερική Πολιτική*. Σύμφωνα με τη μελέτη, ο Μουσταφά Κεμάλ δήλωσε ότι: *«Κάθε έδαφος όπου ζουν Τούρκοι περιλαμβάνεται στο «Misak-ı Milli». Με τη βοήθεια του Αλλάχ, θα πάρω πίσω τη Μοσούλη, το Κιρκούκ και τα νησιά (σ.σ. εννοεί τα νησιά του Αιγαίου και την Κύπρο), καθώς επίσης θα ενσωματώσω εντός των συνόρων της Τουρκίας τη Θεσσαλονίκη και τη Θράκη.»*

Ο χάρτης που ακολουθεί και κυκλοφορεί ευρέως στην Τουρκία, παρουσιάζει αναλυτικά τις περιοχές που εποφθαλμιά η χώρα αυτή και περιλαμβάνονται στο «Misak-ı Milli», από την εποχή του Κεμάλ Ατατούρκ μέχρι και την εποχή του Ταγίπ Ερντογάν, καταδεικνύοντας ότι η κεμαλική κληρονομιά είναι αδιαπραγμάτευτη και διαχρονική [σ.σ. στο χάρτη

εστιάζεται τόσο προς τους μουσουλμάνους, όσο και προς τη Δύση, η οποία αναζητά μια εναλλακτική λύση για τα «φαινομενικά» καταρρέοντα αραβικά καθεστώτα. Επιπρόσθετα δε, η Άγκυρα προβάλλει ιδιαίτερα τις παρεμβάσεις της για την επίλυση των προβλημάτων Ισραήλ-Συρίας, ΗΠΑ-Ιράν, Ιράκ-Συρίας, Χαμάς-Αμπάς, Αφγανιστάν-Πακιστάν, Σίιτών-Σουνιτών του Ιράκ, μεταξύ των ομάδων του Λιβάνου, καθώς επίσης και την απελευθέρωση δύο Γερμανών δημοσιογράφων στις 19-2-2011, ύστερα από παρέμβαση του προέδρου Αμπντουλάχ Γκιούλ, οι οποίοι είχαν συλληφθεί στο Ιράν με την κατηγορία της κατασκοπίας. Διαπιστώνεται δηλαδή, ότι η Τουρκία έχει επικεντρώσει την πολιτική της στο όραμα και θεωρεί ότι είναι μια χώρα που εγκαθιδρύει την ειρήνη, τη σταθερότητα και τη δική της τάξη στον περίγυρό της, στον οποίο έχει ως επιδίωξη να παρεμβαίνει δραστικά. Τέλος, πρέπει να επισημανθούν και οι οικονομικές συνεργασίες που επιδιώκει η Άγκυρα με τις Ηνωμένες Πολιτείες, τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ινδία, την Κίνα, την Άπω Ανατολή, τις χώρες Αφρικής και την Λατινική Αμερική, ενώ δεν διστάζει να οξύνει τις σχέσεις της με όποιον βρίσκεται εμπόδιο στα σχέδιά της και την επεκτατική της πολιτική, όπως π.χ. το Ισραήλ.

Επίσης, οι Τούρκοι αναλυτές εκτιμούν ότι η εν λόγω πολιτική αποσκοπεί στο να πείσει τους γεωπολιτικούς των Κέντρων Αποφάσεων της Δύσης, ότι η Τουρκία δεν είναι μία αναποφάσιστη και διχασμένη χώρα, αλλά αποτελεί έναν πολύ σημαντικό παράγοντα για την αρμονική συνύπαρξη του Δυτικού Πολιτισμού με το Ισλάμ και τον Τουρκικό Πολιτισμό της Κεντρικής Ασίας. Υλοποιείται δηλαδή η θέση του Νταβούτογλου, ότι η Τουρκία αποτελεί μία «Mihver Bir Ülke (Χώρα Άξονας)», η οποία, σύμφωνα με το δημοσιογράφο Murat Yulek της τουρκικής εφημερίδας Zaman, επιδιώκει να γίνει:

- Κέντρο χερσαίων και θαλασσίων μεταφορών.
- Διάδρομος εξάπλωσης πολιτισμού.
- Εμπορικό και χρηματο-οικονομικό κέντρο.
- Εκπαιδευτικό κέντρο.
- Διάδρομος γραμμών οπτικών ινών.

Σε ότι μας αφορά, σε σχέση δηλαδή με τη στρατηγική της για την Ελλάδα και την Κύπρο, κρίνεται σκόπιμο να παρατεθεί ένα απόσπασμα του βιβλίου του συντάκτη του παρόντος άρθρου με τίτλο «Η Γεωπολιτική Στρατηγική και η Στρατιωτική Ισχύς της Τουρκίας», εκδόσεις Τουρίκη: *«Η τουρκική πολιτική για τη Μέση Ανατολή και τα Βαλκάνια είναι ενιαία και έχει ως επίκεντρο τη Μεσόγειο Θάλασσα. Σύμφωνα με τον τουρκικό σχεδιασμό, τα προβλήματα του Αιγαίου και της Κύπρου ομαδοποιήθηκαν και εντάχθηκαν σε μία εξειδικευμένη διπλωματική επιθετική θαλάσσια στρατηγική για την υποστήριξη της οποίας έχουν ενεργοποιηθεί πλήρως όλοι οι πολιτικοί, οικονομικοί, πολιτιστικοί και στρατιωτικοί μηχανισμοί της χώρας, ενώ επιδιώκεται και η εν μέρει ενεργοποίηση των αντίστοιχων μηχανισμών φιλικών και συμμαχικών χωρών.*

Η σημασία της ελληνικής κυριαρχίας στα νησιά του Αιγαίου, η στρατηγική θέση της Κύπρου, καθώς επίσης και το δόγμα του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδος-Κύπρου είναι οι βασικοί λόγοι εφαρμογής της τουρκικής στρατηγικής, διότι αυτοί θεωρούνται ως τα πιο σημαντικά εμπόδια στις νέες γεωπολιτικές παραμέτρους του εγγύς θαλάσσιου χώρου της Τουρκίας. Για το λόγο αυτό, οι Τούρκοι, με τις συνεχείς αμφισβητήσεις των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας και της Κύπρου στις προαναφερθείσες περιοχές, μέσω της δημοσίευσης αναφορών, ανακοινώσεων, μελετών και στρατιωτικής, ναυτικής, αεροπορικής παρουσίας, επιδιώκουν τον επηρεασμό της διεθνούς κοινής γνώμης, με απώτερο σκοπό την παγίωση των θέσεών τους, ενδεχομένως μετά και από την πρόκληση μίας «θερμής» κρίσεως την κατάλληλη γι' αυτούς στιγμή..... Η άποψη αυτή περί μιας ολοκληρωμένης τουρκικής πολιτικής προκύπτει από μια απλή ανάλυση των ομιλιών και δηλώσεων των Τούρκων πολιτικών και στρατιωτικών σχετικά με το Αιγαίο, την Κύπρο και την Ανατολική Μεσόγειο, όπου διαπιστώνεται ότι όλες στηρίζονται στις ίδιες αρχές, δεν αποκλίνουν μεταξύ τους και η μια συμπληρώνει την άλλη. Το γεγονός αυτό καταρρίπτει τη γνωστή άποψη περί υπάρξεως δήθεν καλών Τούρκων πολιτικών και κακών Τούρκων στρατιωτικών. Συνακόλουθα δε, η επισήμανση του Νταβούτογλου, ότι «ακόμη και αν δεν υπήρχε στην Κύπρο έστω και ένας Τούρκος μουσουλμάνος η Τουρκία ήταν υποχρεωμένη να θέσει ένα κυπριακό ζήτημα», είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτική των τάσεων και επιδιώξεων της τουρκικής πολιτικής.»

Κατά συνέπεια, η προσήλωση των Τούρκων στο «Misak-i Milli (Εθνικός Όρκος)» εξακολουθεί να διέπει μέχρι σήμερα την εξωτερική πολιτική της Άγκυρας και παράλληλα δρομολογούνται όλες οι διαδικασίες για διεύρυνσή του σε νέα πεδία γεωπολιτικής επιρροής, περιοχές δηλαδή όπου η Άγκυρα αποσκοπεί να διεισδύσει, να τις θέσει υπό την επιρροή της και να τις διαμορφώσει όπως αυτή επιθυμεί.

(Ο Χρήστος Μηνάγιας είναι συγγραφέας του βιβλίου «Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας» που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Τουρίκη. Πρόκειται για μια εμπειριστατωμένη μελέτη η οποία βασίζεται σχεδόν αποκλειστικά σε πρωτογενείς τουρκικές πηγές και μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένας χρήσιμος οδηγός για το είδος της απειλής που συνιστούν οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις και τις επιδιώξεις της εξωτερικής πολιτικής της Άγκυρας υπό το μανδύα του νεο-οθωμανισμού. Επίσης, είναι τακτικός αρθρογράφος επί θεμάτων Τουρκίας στην ιστοσελίδα www.geostrategy.gr)